

TIDNINGEN

BUDO-SPORT

AIKIDO JIUJITSU JUDO KARATE KENDO

BUDOFRAMGÅNGAR

Nr 2 1974
Kr 8:- inkl.moms.

EM I KENDO

Kurihara, rikstränare i kendo, Åke Hallin färdledare samt de aktiva Anders Markie och Leif Hurtig från Stockholms Studenters Budoklubb, Roland Eriksson från Södra Judoklubben i Stockholm, Torsten Ryman från Lidingö Budoklubb, Lars Kumlin och Roland Laurent från Järfälla Budoklubb reste från Göteborg till England den 9 april. Orsak var att delta i kendo-EM i London.

Svenska laget vid inmarschen före tävlingarnas början. Anders Markie, Ulf Laurent, Torsten Ryman, Roland Eriksson och Lars Kumlin.

Träningspasset på båtdäcket under överresan väckte allmän förundran och gav många PR-möjligheter. Hotellet i London var nytt och verkligen komfortabelt.

De träningsmöjligheter som organiserats dels på långfredagen dels på lördagen blev dock inte vad de borde blivit. Fredagsträningen hade förlagts två timmars resväg från hotellet något som inte framgick av erhållna papper, varför flera lag kom mycket försent.

Till lördagsträningen hittade vi inte heller i brådrasket och de gästande högraderade japanerna kom inte alls.

Utresan per buss till tävlingarna den 14 april var också illa organiserad. Vi var tidigt uppe och embarkerade bussen som sedan under en timmes tid snurrade runt i city för upphämtning av folk som ännu inte tycktes ha vaknat. Vi stannade flera gånger utanför samma hotell. Till sist kom vi iväg och anlände till tävlingsarenan i Bleat 3 minuter innan aviserad tävlingsstart.

Tävlingarna hölls i en nybyggd sporthall med hårt kallt stengolv och med utrullningsbara "åskådareläktare". Arrangemanget var enligt vår åsikt mycket dåligt. Förvirringen var ibland fullständig. Inte ens vägning av shinaerna, som man tycker är elementärt i en kendo-tävling, skedde.

Kendofolk tycks dock vara en människosort som inte kvirrar i första taget och glädjen att träffas och kämpa emot varandra var uppenbar. Speciellt på förmiddagen, då alla kamper utom finalerna utkämpades, tycktes fighting spirit-humöret vara på topp inte minst hos svenskarna som glädde och överraskade med sina insatser.

Sex lag ställde upp från olika nationer och i individuella mästerskapstävlingarna deltog 24 kendoka från 8 europeiska länder. Deltagarantalet var begränsat till max 8 per land.

I lagtävlingen fick vi först England på vår lott. Efter fem hårda spännande matcher stod det oavgjort. En från vardera laget, Anders Markie från oss, togs enligt kendo-reglerna ut för att avgöra kampen. Oavgjort! Förlängning. Nu lyckades England få in första poängen och vann alltså med enbart 1 poäng efter 7 kamper.

Det var en sensation Sverige stod för genom att gå oavgjort mot det engelska laget trots att ingen av engelsmännen var graderad under 2 Dan.

Belgien slog Frankrike. Italien och Schweiz blev utslagna under kvalificeringarna.

Tyvärr tävlades det inte alla mot alla, vilket man skulle ha hunnit med. Vi trodde oss ha delat brons klart, men vid finalerna efter 2 1/2 timmes paus, blev vi plötsligt meddelade att en bronsmatch Sverige - Frankrike skulle gå. Vi förlorade nu med 2 poäng och hamnade alltså på 4:e plats. England slog Belgien övertygande.

Torsten Ryman i en intensiv fight.

Sverige förlorade mycket knappt mot det franska laget där det liksom i det engelska ej fanns någon under 2 Dan. Tre hade 3 Dan och två 2 Dan.

RESULTAT

1. England
2. Belgien
3. Frankrike
4. Sverige
5. Italien

En situationsbild från EM.

De individuella tävlingarna gick glädjande nog bra för svenskarna. Även de som föll i sin första match, föll med heder.

Torsten Ryman vann på walkover i första matchen och vann nästa i kamp, men föll sedan mot den blivande guldmedaljören.

Roland Laurent vann två matcher varav en mot en gammal engelsk landslagskämpe med 3 Dan. Anders Markie vann två matcher och blev därigenom klar för semifinal så han slutade som bronsmedaljör.

Även Roland Eriksson och Lars Kumlin gjorde fina matcher och utmärkte sig inte minst i lagtävlingarna.

Torsten Ryman t h avvaktar angrepp.

Anders Markie t h attackerar.

Leif Hurtig parerar en attack.

RESULTAT

- Resultat: 1. D Todd, England
 2. J C Turi, Frankrike
 3. Anders Markie, Sverige
 3. J P Niay, Frankrike

Leif Hurtig tilldelades ett av fighting-spirit-priserna.

Svenskarnas nya höga standard var allmänt samtalsämne och måste i hög grad tillskrivas riks-tränaren Kurihara. Dessutom påhejades och stötades de svenska i bästa judostil av bl.a. Robert von Sandor på ett sätt som väckte viss förvåning hos de övriga men som vid några tillfällen bevisligen gav resultat. Några av de högrankade japanerna pratade om vår lagsammanhållning som en positiv sak.

Text och foto: Ulf Laurent

SVENSKA BUDOFÖRLAGET I GBG
 hjälper dig att skaffa
 böcker inom budo och an-
 gränsande arter!

Ring oss 031/ 11 25 07.

Leif Hurtig,

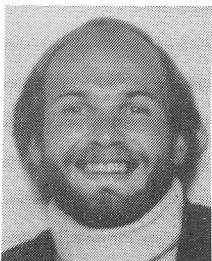
Pristagarna

Anders Markie,

Budo och zen : HARA

- ELLER KONSTEN ATT KÄNNA SIG SOM ETT PÄRON -

Ton Geels 4 Dan

Finns det några mötespunkter mellan budo och zen? Frågeställningen har diskuterats tidigare i Budo-Sport av Zsolt Györbiro och mig. Györbiro ansåg att det inte fanns några mötespunkter. Jag bestred hans uppfattning, men gav den gången inga konkreta exempel.

Begreppet Hara är så vitt jag kan se den mest konkreta och samtidigt diffusa kontaktpunkten mellan budo och zen. Det nyss sagda förefaller paradoxalt men paradoxen är nog skenbar, ty vid en första granskning sönderfaller begreppet Hara i två beståndsdelar: en psykisk och en fysisk. Nu är det givetvis svårt att dra en skarp gräns mellan psyke och kropp eller bättre uttryckt mellan kroppsliga processer och processer i medvetandet. Det är ju en känd företeelse att medvetandet påverkar kroppen (psykosomatiska sjukdomar) och tvärtom. Den mera diffusa eller oklara sidan av Hara motsvaras alltså av processerna i medvetandet, medan den mera konkreta sidan motsvaras av de kroppsliga processerna. Jag tänker i denna artikel ta upp den kroppsliga sidan av Hara, eftersom den verkar vara den mest påtagliga kontaktpunkten mellan budo och zen. Hara-begreppets andra sida skriver jag om i en följande artikel.

Men även om man vill diskutera kroppsliga sidan av Hara, så är det inget enkelt problem. Jag vill därför spalta upp problemet i tre frågor: 1. vad betydde Hara för de gamla zenmästarna? 2. vad säger judolitteraturen om Hara? och 3. vad har nu levande kända instruktörer för uppfattning om Hara? Jag kommer som ni ser att skriva om Hara utifrån judosporten men jag tror att

de flesta punkterna också gäller för de andra budo-arterna.

Vad betyder då själva ordet Hara? Den ordgranna översättningen är "buk". Men därtill behövs en förklaring. Ordet "buk" säger nämligen lika litet som översättningen av ordet judo med "den mjuka vägen". Här är vi framme vid den första frågan: vad betydde "buken" för zenmästarna? Om man slår upp zenlitteraturen, så märker man att ordet Hara sällan förekommer i indexet. Varför? Svaret är att Hara tillhör de begreppen som för en japan är så självklara att man knappt behöver tala om dem! Varje kultur och varje stor historisk epok känner sådana självklara begrepp som är tyst underförstådda.

Ett exempel från vår kultur kan hämtas från den stora epoken som kallas för upplysningen. Ett av upplysningens självklarheter var tron på alltings enkelhet (franska: esprits simplistes).

FORTS. NÄSTA SIDA

Österländskt hållningsideal.

EC in Kendo¹

Source: Budo-Sport 1974 issue no. 2 – Translated by Hans Lundberg

Kurihara, national coach in kendo, Åke Hallin tour manager as well as the competitors Anders Markie and Leif Hurtig from Stockholms Studenters Budoklubb, Roland Eriksson from Södra Judoklubben, I Stockholm, Torsten Ryman from Lidingö Budoklubb, Lars Kumlin och Roland Laurent from Järfälla Budoklubb travelled from Gothenburg to England on the 9th of April. The reason being to compete in the kendo EC in London.

The training session on the boat deck during the boat passage raised general excitement and gave many PR² opportunities. The hotel in London was new and really comfortable.

The training sessions scheduled for Good Friday and Saturday did not come about as they should have. The training on Friday was a two-hour journey from the hotel, which was not made evident by received documents, therefore several teams arrived very late. The site of the Saturday training was not either easy to find and the highly graded Japanese guests did not show up at all.

The trip to the competitions on the 14th of April was also badly organized. We rose early and boarded the bus which then spent an hour circling round in the city for collection of people who apparently had not woken up yet. We stopped several times at the same hotel. At last, we got on our way and arrived at the arena in Bleat 3 minutes before the announced start of the competitions.

The competitions were held in a newly built arena with a cold stone floor and with movable "spectator stands". The arrangements were to our opinion very bad. The confusion was sometimes complete. Not even the weighing of shinai, considered elementary in a kendo competition, was performed.

Kendo people is however a type of human that does not easily complain and the joy of meeting and fighting against each other was apparent. Especially in the morning, when all fights except the final were held, it seemed like the fighting spirit was high especially among the Swedes which were delighted and surprised with their achievements.

Sex teams from different countries was present and in the individual championship 24 kendoka from 8 European countries participated. The participation was limited to a maximum of 8 per country.

In the team competition we drew England first. After five hard exciting matches a draw was reached. One from each team was selected, Anders Markie from us³, according to the competition rules to decide the fight. A draw! Extension. Now England managed to get the first point and was a winner with only 1 point after 7 fights⁴. It was a sensation performed by Sweden by having a draw against English team when none of the Englishmen was graded below 2nd dan. Belgium beat France. Italy and Switzerland were eliminated in the first-round qualifications.

Unfortunately, everybody could not meet everybody else, which there were ample time for. We thought that we had received a split bronze, but at the finals it was announced there would be a bronze fight between Sweden – France held. We now lost with 2 points and ended up in 4th place.

¹ EC = European Championships throughout the document (EM = Europamästerskap in Swedish).

² PR = Public Relation

³ John Howell was his opponent.

⁴ Apparently counting the extension as a separate fight.

England beat Belgium convincingly. Sweden lost barely against the French team where there as in the English team was no one under 2 dan. Three had 3rd dan and 2nd dan.

RESULT

1. England
2. Belgium
3. France
4. Sweden
5. Italy

The individual fights went gratifyingly well for the Swedes. Even they who fell in their first match, did it with honor. Torsten Ryman won his first match on walkover and won his next match but then lost against the gold recipient. Roland Laurent won two matches, one against an old 3rd dan English national team fighter. Anders Markie won two matches and was thereby in the semifinal and became bronze winner. Even Roland Eriksson and Lars Kumlin did good matches and excelled especially in the team matches.

RESULT

1. D. Todd, England
2. J C Tuvi, France⁵
3. Anders Markie, Sweden
J P Niay, France

Leif Hurtig received one of the fighting spirit prizes.

The new high standard of the Swedes was a general discussion subject and must to a high degree be credited to the national coach Kurihara. Furthermore, the swedes were cheered and supported in the best judo manner by among others Robert von Sandor which caused some surprise but, on some occasions, proved to create results. Some of the highly ranked Japanese referred to our team unity as a positive thing.

Text and photo: Ulf Laurent

⁵ Misspelled in the original, should be Tuvi.